

II. Poema „Anykščių sibeliis“ - „poesijos perlas“ (Vairavės).

1. Gamtos grėjo vaizdai „Anykščių sibelyje“:

- a) „minkitūčiukai samanų pataculi“;
- b) „uoginėjai kaip rūtos...“;
- c) „...tirkai gybų...“

2. Girdimajį, regimųjį ir „uodžiaus“ spėjimą, Anykščių sibelyje:

- a) „...girolė, kaip žiedelis kraunas“;
- b) „pusėlės tankios, ankštos, bėklos“;
- c) „...girova nesi truna“.

3. Šilas nebunda.

III. Anykščių sibeliis - giromi Lietuvos miško gražini.

Poema „Anykščių sibeliis“ Antanas Baranauskas sukūrė pen
drebja
resančias išsakymus, kurie
atitinkantys
giromi.
Ji vaikai gamtojai, tėviškiui ir
būklės kaltai, poetas sukūrė iš „poesijos perlų“. „Anykščių sibeliis“
A. Baranauskas pradėjo kurti nuo mūšiavimo augalibus. Skaičiuojama
iš poema ai iš pat pradinių pamatai samanės. Mokios minkštost,
yvelių, jų pavienidumotose būtinyje. Nėliai ant samanų tūkst.
Bijai, tad tūkst. nevartotum, nesužiustum jų. O itai prie tam minintys
samany būnuojasi uoginėjai. Taip žemuojuis suilo savo uogelės,
netoli jų įsubūčiuojasi milynės, bruknių ir dar mokios uogelės. Na,
o labiausiai iš miško frankia „...tiskai gybų“. ~~Be~~ ^Y aki

kreita „xarmatlybos rovaruškes“, išpiūnai, unduokis su karlitais! Ir
mušu iš naujų serti į drangiją, tūkst. uobas jos neprisima. Nei žmonės
jas sunka, nei šerlys éda. Pasiristor jos pacios ~~auglio~~ ^{ambra} mygtuota, aerisbia
anei valgoti. Žaištais kaip geras, nuo pacios maxiosus ibi pacos
simpatiškumas išoko gyvybių, o. Baranauskas aprasio samanų, uogė-
nėjus iš gybus. Bet „Anykščių sibeliis“ autorus aprasintekina aprasý-
damas vien tai kaip mato. Jam nupiūtai, kaip girolė, kaip net užuodė.
Nuostabiai gražiai A. Baranauskas aprasio miškininko tylo: „girolė,
kaip lapelis anta žiedelis kraunas“. Poetas girolė, kaip, kreita rasei“
iš daugelys kiltę paprastinius žmonių negirdimus dėlkybų. Bet poemos
autorus pasiūlina minėti iš iš savo tėvo atsiminimius. Tėvė atsimin-
mai graužys, „Tai kaip jis pusėles = tėvo matytas pusiles porteli-
kiai iš savo kūriųjų, pusėlės tuo nusmešuotos, tankios laukos, ankštai.
O iš aičių savo mintyse pamatai pusis „Anykščių sibelyje“. Jos
stori vėnia prii bitos prieglobstumo iš nėvodai tink linquoja pagal
rejo pūtingą. Bet ne vien gražiausias „Anykščių sibeliis“ medžiai
duoda poetinai gražio. Būriuojasi gražiausiai skarftogai perterkiniai
mas net krepas „...girova nesi truna“. Cia krepia žiedelių, cia
pusis sakai, cia iš puciantis uželis atsisa iš silo įverčiamus krepas.
Gražiai apraistas šilas ryte. Nūras po bito pragysta pamuktėliai,
kreista velenas lašdiliai, nebunda įverčiamai žverys iš ūnej ūneldiliai! ~~T~~
Ir tada sišlis taip pragysta „...keip Lietuvos darinės“. Prasideda

šventą dieną byla.

v „Aukščių iškilių“ - tai labai gražus poemų. Šai „poetijos perlas“ Mairano žodžiai tarinant. Šis manau nė ar.

5/
It

11.06

Kasinio klaicis analizė

Yi meilis gamtai^①, tūriški ir lietuvių kalba^② poetas mukuri
iš „poetijos perlų“.

① - baigęsi minarūšė rakinimo daliis.

Šimto - šimti (vira raidės -n) kūli

Bet „Aukščių iškilio“ autorius nepastebėjina aprašydamas
men tai^① kaip mano.

① - suditinių sakinys

Šai „poetijos perlas“^② Mairano žodžiai tarinant.

① - suditinių sakinys.

199.

1. Būk sveikas, lietuvis jauvine! 2. Skirtingi, motytojan, esama
minės planetoje gamtos ir žmogaus proto darbo stebukly! 3.
O, lietuvis, kiekys piersduota ir įmanymte tu būvai! 4.

Šieno tu, žeme, ak kieno tu, penitoja, anaitintoja! 5. Būk sveikas,
o, sūnau, žemės mūs pilkos! Būk sveikas, o, pavarasi, taikos!

201.

I.

1. Tirkai, drangai, mūsų dainų, skambėjō miškai, kalnai.
2. Jani, Samuli, rūpi darbas ir nodybos, o man - Prūsija ir
prūsai. 3. Jani jan laikas, brangiųj, i ralj. 4. Drangas,
industriju, man atrodo, kad jūs esate Manjamastyje prieng
kartu. 5. Oi, varge, varge, vangdi mano, kada ar jaukas tave
išverngiu. 6. O, broli, broli, broli! mano, ar tu pavyisi, jo eis
pulkely? 7. Oi-tu, gegutile, tu, mangaplumbasile, pasatyk, gegutile,
kur mano motute.

II.

1. Būkite žmogžudžiai, pradubti rytuose! 2. Linksmas
tavo gyvenimas, brolos, ir lengvas! 3. Ač, kur dingot giedros
jūs gi pavasario dienos! 4. Būk, žeme, bainis planeta. 5. Nesi-
ka būk, tūriški, manai! 6. Je tu, reiki, neramus be feivikės,
be vietus! 7. Savitardas, principinguumas, užklumas, itai kas tave,